

Dost Meclisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mayıs 2022

“Gecedir şiir, bunu duydum ve duymadım
Hayatımda bundan daha karanlık bir şey
Sonra kapanır gibi oldu gençliğin kapısı
Şehirlerin kapısı, akşamların kapısı
Kimi yüzüne kapanır kimi gözlerine
Ve onlarla kapanır aşkın kapısı da
O mavi bir kapıdır
Yüzüne değil içine kapanır.”(H. Ergülen)

Hasretin tınısı yürekte saklı aşkın tanısı
Mevsimlerden melodi şimdi
Raks eden notalardan çaldım ben bu aşkı
Sessizliğin frekansı
Delişmen notaların girizgâhı
Ve bir es veriyorum yüreğin iniltisine
Şah damarımdan yakını çok seviyorum
Meali hayatın ve işte duvarları yıktığıma şahit Tanrı
Nazire ettiğimse iklim ikilem yüklü belleğin kırık düğmesi
Yoksa hali hazırda nasıl nasıl severdim kendimi?

Matemi çağırmadım ben
Mahremime el sürenlerden de haz etmedim
Alyuvarlarına bandım şiiri bu aşkın
Alnımın akında saklı emek ve rahmetin
Çağrısı
İklimlerden seken bir yaprak gibi
Eğrelti otu belki de imkânsızlığın çaresizliği
Göğün tanrısı değildir duygularım
Her gördüğümde görmediğimde saklı Mevla'mı
Sevmenin dilemması
Büyüyen bir hürmet bu kudrete duyduğum saygı ve sevgi
Ardı ardına kapanan kapılardan sonrası mı?

İkilettiğim kimse sevginin merkezi
Bense aşkın meddücezri

Bu çağrı ile düştüm peşine
Hem huzurun hem aşkın
İnsan olmanın da dik alası elbet
Öncelikle insanlığım
İman gücümde saklı bir heyecan
Kimisi ise hezeyan yüklü bir metafor
Rabbin tecellisi ve tesellisi
İşte şimdi ansızın açıldı o son kapı
Aşkın rücu ettiği
Huzuruna rükû
Huzuruna çıktığımda Rabbin
Esintisi dinmeyen o müthiş rüzgâr
Beni bana yakın kılandan da öte
Uzağında kaldığım kadar şerrin ve iblisin
Ve işte kenetlendiğim meleklerin zikir gecesi

Hazanım ya da bahar
Açım ya da tok
Arz ettiğimden de öte talebi ömrün
Tevazu yüklü bir iklimim ben
Bazen tuzağına düştüğüm aşkın
Bazense uzağına lanetin
Sözcüklerimdeki fikre nasıl ihanet ederim
Zikri de fikri de bir iken insan benzeri bu dervişin
Elbet sandukamda saklı sırlarım
Sarıp sarmaladığım mısralarım
Bir de etekleri zil çaldı mı şiirin...

Şüheda geçmişimi gömdüm gömeli
Ve ansızın daldım bu son kapıdan
Kaybolmaya yüz tuttuğum o gecenin ertesi
Meğerse ereceğim bir mertebe imiş bu aşk
İlahi bir çağrı yankısı dinmeyen
Elbet hüzün lehçem
Bir de ardına gizlendiğim peçem
Bir perçemi ise şiirin azığı
Azımsandığım bir ömür
Anafoların itibarı
Yalnızlığım ve dürüstlüğü

Yeter ki görsünler beni O Dost Meclisinde
Tarařınca terk edilmediđim yegâne Dostum benim
İlahi Rehberim İlahi Reçber'im...